

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰਜੀ ਗੋਵਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ -

ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1592-ਸੀ.

22 ਮਾਰਚ 1966 ਈ

ਵਿੱਤ ਐਕਟ (1965 ਦਾ 10)- ਸੈਕਸ਼ਨ 68- ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ-ਕਰਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ- ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ' ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ- ਜਿਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ- ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ - ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। . ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ 1 ਜੂਨ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 31 ਮਈ, 1965 ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਧਾਰਾ 68(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਵਿੱਚ) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੂਰੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ (ii) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ 31 ਮਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ "ਬਕਾਇਆ" ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1965. ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ .. " ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 68(ii) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1).

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਨੂੰਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ, ਟੈਕਸ

ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ/ਜਾਂ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ , ਇਸਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ "F" ।

ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ/ਜਾਂ 30 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ , ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ*' ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਰਿਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 25 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' । .

(d) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ , ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ' .

ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ .

ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਕੇ. ਜੈਨ, ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਲਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ.ਕੇ.ਕਪੂਰ , ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ (ਮੌਖਿਕ)

ਕਪੂਰ , ਜੇ.-

ਇਹ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯਤਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 11 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68, ਜੋ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1965, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ , ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1960-61, ਲੇਖਾ ਸਾਲ 30 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਜੀ. ਗੋਵਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, 58-ਜਨਪਥ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ), ਉਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ । ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 1,15,658 ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਕੰਪਨੀ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ

ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 4,49,642 ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਸ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੁਪੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ 50,000. ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਪੱਤਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਕ "ਡੀ" ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 25 ਮਾਰਚ 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ: "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੀ ਸਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਵੇਖੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਵੈਧ ਹੈ। 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖੁਲਾਸਾ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ 2,83,297 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1965 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਛੇ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ 31 ਮਾਰਚ, 1965 ਤੱਕ ਸਮਾਂ-ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇਗੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਨੱਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਾਲਮ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"8. ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੱਸੋ:

(i) ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। 2,33,297 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 30 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ii) ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ।

9. ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵੇਰਵੇ :

ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਕਦ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਵਧਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ।

(ਏ) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਜਿਸਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਬੈਂਕ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੱਥੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ)।

(ਬੀ) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੰਬਰ, ਚਿਹਰਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ (ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਜੀਪੀ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਸਟਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਡੀਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ)।

ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ

ਅਸਪਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1965 ਦੇ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ
ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965, 11 ਮਈ, 1965
ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 68 ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1965 ਤੋਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1965 ਦੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਪੂਰਵ-
ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ
ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਉਕਤ ਨਾ ਬੋਲਣ
ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਗ ਬਹੁਤ
ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਐਲਾਨ ਅਣਗਿਣਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ
ਮੂਰਤੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਠੋਸ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,
ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ
ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇ
ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ
'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ
ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਧਿਅਮ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ, ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਕਲਮੰਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਸ ਛੁਪਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਧਾਰਾ 68 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਤੱਕ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਰੀਡਿੰਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਜੈਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਇਹ

ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਰ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇ। ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ :

"..... ਜੇ ਉਹ, -

(i) ਉਕਤ ਦਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਜਾਂ

(ii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ , ਜਾਂ

(iii) 31 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਦਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (4), ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ, ਜਾਂ ਡਿਬੈਚਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ।

ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਲਈ 31 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ 1 ਜੂਨ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 31 ਮਈ, 1965, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ , ਅਤੇ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੇ 2) ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨ "30 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਲਈ 22 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਧਾਰਾ 68(iii) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1). ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੂਰੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ (ii) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ

ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ 31 ਮਈ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ "ਬਕਾਇਆ" ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਬਦ" ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 68(1)। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 68(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਸਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 25 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ (iii) ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਸੀ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ, ਪਰ ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕਾਲਮ 8 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 30 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਬਿਆਨ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਰਗੇਜ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਧਾਰਾ (iii) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ 31 ਮਈ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। , ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਬਕਾਇਆ" ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਫਿਰ ਕਾਲਮ 8 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 25 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ , ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 147 ਅਤੇ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੋਲ ਧਾਰਾ

147 ਅਤੇ 148 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਬਚੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਨੂੰਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੇਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 68 ਵਿਚਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 147 ਜਾਂ 148 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਡਿਸਕਲੇਜ਼ਰ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਟੇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸੋਧੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ : (1) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 23 ਏ(1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ 30 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ (2) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ? ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (a), (b) ਅਤੇ (c) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ".... ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ"। ਖੁਲਾਸਾ ਆਮਦਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ "ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਹੀ ਗਈ "ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ" 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ 31 ਮਈ,

1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 23 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ 31 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਉਲਝਣਾਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਰਕਮ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੇਧ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 23 ਏ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖ ਲਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ

ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 50,000 ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਹਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਚਾਰਲਸ ਹਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਲਬਨੀ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਜੈਫਰਸਨ ਟਰੇਸੀ ਬਨਾਮ ਮੈਰੀ ਇਰਵਿਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਰੇਚੈਸਟਰ ਵੀ ਕੁਈਨ ਦੇ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰੋ ਦੇ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟੈਂਡਰ ਕਰੇ। ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 31 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨਾ ਮਹਿਜ਼ ਰਸਮੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 50,000 ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੁਪਏ ਦੇ ਚੈੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ . 50,000 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੂਨ, 1965 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1965 ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ 31 ਮਈ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ 25 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ , ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar